

advokátka

IČ: 041 16 771, tel.: +420 776 367 908, email: info@advokat.cz

Krajský soud v Brně

prostřednictvím

Okresního soudu v Břeclavi
Národních hrdinů 17/11
690 24 Břeclav

Břeclav, dne 12.2.2019

Ke sp.zn.: 8 NC 12345/2019

Navrhovatelka: **Eva Nováková**, nar. 17.2.1991, bytem **Alfonse Muchy 14, Hustopeče,**

Odpůrci: 1. **Adam Novák**, nar. 27.11.1986, bytem **Alfonse Muchy 14, 693 01 Hustopeče**
právně zastoupen

2. **Jana Nováková**, nar. 25.4.1964, bytem **Alfonse Muchy 14, Hustopeče**

3. **Petr Novák**, nar. 29.9.1958, bytem **Alfonse Muchy 14, Hustopeče**

- odvolání odpůrce č. 1 proti usnesení Okresního soudu v Břeclavi ze dne 5.2.2019, č.j. 8 NC 12345/2019-17

elektronicky

Přílohy: plná moc (již součástí spisu)
další dle textu

I.

Usnesením Okresního soudu v Břeclavi ze dne 5.2.2019, č.j. 8 NC ~~12345~~/2019-17 (dále jen „předmětné rozhodnutí“) byl výrokem I. odpůrcům zakázán vstup do bezprostředního okolí navrhovatelky a zdržování se tam, výrokem II. dále uložena povinnost zdržet se setkávání s navrhovatelkou, zdržet se nežádoucího sledování a obtěžování navrhovatelky jakýmkoliv způsobem a výrokem pod bodem IV. předmětného rozhodnutí uložena povinnost zaplatit společně a nerozdílně České republice soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč.

Odpůrce č. 1 prostřednictvím své právní zástupkyně podává tímto podle ustanovení § 201 a násl. občanského soudního řádu ve spojení s § 409 zákona o zvláštních řízeních soudních odvolání proti předmětnému usnesení Okresního soudu v Břeclavi ze dne 5.2.2019, č.j. 8 NC ~~12345~~/2019-17, a to do všech jeho výroků, přičemž jej odůvodňuje následovně.

II.

K samotným tvrzením navrhovatelky uvedeným v návrhu odpůrce č. 1 předně uvádí, že není pravdou, že by někdy fyzicky napadl navrhovatelku či jejich děti nebo je psychicky týral. Takové tvrzení je naprosto lživé a důkazně zcela nepodložené. Navrhovatelka o tom nepředložila jediný důkaz, neexistuje o tom žádný záznam policejního orgánu, sociální pracovnice, nebo snad ani svědectví sousedů, že by docházelo např. k hluku v bytě, kde s manželkou a dětmi žijí. Navrhovatelka rovněž nijak nekonkretizovala odkdy, jak často a jakým způsobem měl odpůrce navrhovatelku fyzicky napadat, jaká zranění jí měl tímto jednáním způsobit. Navrhovatelka ve svém návrhu uvedla pouze jeden případ, se kterým měla vyhledat lékařské ošetření, ani z toho však nevyplývá, kdo jí měl zranění způsobit, a zcela jistě není důkazem o dlouhodobosti násilí, které tvrdí, že se na ní odpůrce č. 1 dopouštěl.

Pokud soud dovodil odpůrce č. 1 jako původce zranění navrhovatelky z toho, že právě děti měly ukazovat na zranění navrhovatelky a říkat „táta, táta“, je takový závěr soudu dle odpůrce č. 1 nesprávný. Dle odpůrce č. 1 z uvedeného nevyplývá přímo ani nepřímo, že by zranění navrhovatelce způsobil odpůrce č. 1, že toto děti přímo viděly a byly tak schopny reprodukovat prožitou událost. Z vyjádření sociální pracovnice MAGDALENIUM, z.s. nevyplývá zcela jasná a srozumitelně, zda situaci, kdy tak měly děti ukazovat na zranění navrhovatelky a říkat „táta“ byla přítomna přímo sociální pracovnice, nebo zda to měla zprostředkovaně od navrhovatelky. Nadto má odpůrce č. 1 pochybnost, že se tak stalo i z toho důvodu, že děti neumí téměř vůbec mluvit, a to ani starší syn Vojtěch, nejsou komunikativní a jejich vývoj je v této oblasti opožděný. Navíc děti jsou obecně v tomto věku velice lehce ovlivnitelné a zmanipulovatelné, zvláště pak osobou jim blízkou. Aby tedy bylo možné vycházet ze „svědectví dětí“ jako důkazu, bylo by třeba znaleckého zkoumání. K prokázání zdravotního stavu staršího syna předkládá odpůrce č. 1 lékařskou zprávu.

Co se týče důkazu zvukovým záznamem předloženého navrhovatelkou, ani tento není důkazem o tom, že by se odpůrce č. 1 dopouštěl na navrhovatelce nějakého násilí, nýbrž je

pouze demonstrací manželské hádky mající původ a svědčící o tom, že rodina se potýká s finančními potížemi zapříčiněnými dluhy navrhovatelky, které hradí odpůrce č. 1.

Důkaz: *lékařská zpráva o zdravotním stavu dítěte*
čestné prohlášení Josefa Horáka

Odpůrce č. 1 tedy nesouhlasí se závěrem soudu, že bylo prokázáno, že se vůči navrhovatelce dlouhodobě a opakovaně dopouští jednání, které ohrožuje její život, zdraví a lidskou důstojnost. Soud vyšel pouze z tvrzení navrhovatelky, která nijak tuto dlouhodobost ani opakování neprokázala, ani neosvědčila, a rozhodnutí založil na jediném nepřímém důkazu „svědectví dětí“, který však bez znaleckého posouzení věrohodnosti dětí nelze jako důkaz přijmout.

Pokud jde o zdůvodnění soudu, že předběžné opatření bylo vydáno nejen z důvodu zamezení obtěžování navrhovatelky, ale i zařízení poskytující pomoc obětem domácího násilí a jeho klientů, a nerespektování neveřejné adresy takového zařízení, pak se dle odpůrce č. 1 soud vůbec nezabýval tím, jak mohli odpůrci zjistit adresu azylového zařízení, když je neveřejná.

Byla to totiž právě sama navrhovatelka, která informaci o tom, kde se nachází, veřejně profilovala na Facebooku, na základě toho pak navrhovatel byl schopen zjistit místo jejího pobytu a pobytu svých dětí. Je proto s podivem, že pakliže se navrhovatelka tak bála o svůj život a zdraví, že byla nucena vyhledat zařízení určené pro osoby ohrožené tímto způsobem na životě, proč sama veřejně sdělovala takovou informaci, která měla zůstat utajena. Je to naopak právě navrhovatelka, která nerespektovala zásady, na základě kterých zařízení funguje, nikoliv odpůrci, kteří měli pouze strach o život a zdraví dětí. Zprávu z Facebooku následně navrhovatelka vymazala, proto ji odpůrce č. 1 nemůže již soudu doložit, nicméně ví, že o svém pobytu informovala na Facebooku osoby jménem **David Drlík**, **Milan Kupčák** a **Pavel Jedlička** kteří by měli v případě jejich výslechu tuto skutečnost potvrdit.

Odpůrce č. 1 nepopírá, že ihned poté, kdy dojel z práce domů, se snažil kontaktovat navrhovatelku. Takové jednání lze ovšem považovat za zcela adekvátní situaci, kdy po návratu domů otec zjistí, že děti ani manželka nejsou doma a nemůže se jim ani dovolat. Obava o své děti byl také jediný důvod, proč odpůrci navštívili dne 3.2.2019 azylové zařízení a nakonec byli nuceni přivolat policii ČR. Poté, co jim ze strany policie bylo sděleno, že děti jsou v pořádku, z místa odjeli.

Odpůrce č. 1 ani jeho rodiče se nedožadovali vstupu do azylového zařízení za účelem setkání s navrhovatelkou, nýbrž pouze se svými dětmi, které navrhovatelka vzala s sebou, bez vědomí odpůrce, čímž mu znemožnila styk s dětmi, přestože k nim má odpůrce č. 1 stejná práva jako navrhovatelka. Odpůrce č. 1 považuje napadené rozhodnutí za citelný zásah do svých rodičovských práv, neboť přestože rozhodnutí bylo vydáno pouze ve vztahu k navrhovatelce, znemožňuje mu de facto styk s dětmi. Dle odpůrce č. 1 je prostředím azylového zařízení pro děti nevhodné, doma mají stabilní zázemí, mají rovněž zázemí u

svých prarodičů (odpůrců č. 2 a 3), kteří se jim od narození po všech stránkách velmi věnují a děti jsou s nimi velmi často (téměř denně) a mají k nim velmi vřelý vztah. Odloučení od svých vnoučat proto i odpůrci č. 2 a 3 velmi těžce nesou.

Odpůrce č. 1 považuje jednání navrhovatelky a všechna její tvrzení uvedená v návrhu za ryze účelovou a vykonstruovanou snahu o zamezení styku odpůrce č. 1 s dětmi poté, kdy jí odpůrce č. 1 sdělil, že chce podat návrh na rozvod manželství a bude usilovat o svěření dětí do své péče. Společné soužití s navrhovatelkou je pro odpůrce č. 1 již delší dobu neúnosné, jednak z důvodu, že navrhovatelka navázala intimní vztah s jiným mužem, manželství zatížila svými dluhy, které za ni hradí odpůrce č. 1, stejně jako výživné na jejího syna z předchozího vztahu, jednak i z důvodů, že navrhovatelka odpůrci č. 1 neustále lže, nestará se o domácnost ani o jejich děti. Proto odpůrce č. 1 přistoupil k podání návrhu na svěření dětí do své péče a určení výživného na dobu před rozvodem i po rozvodu a proto jednání navrhovatelky vnímá jako její boj o děti a snahu odpůrce č. 1 všemožně pošpinit. I z tohoto důvodu považuje za nutné se proti předmětnému rozhodnutí bránit podáním tohoto odvolání.

III.

Ze všech shora uvedených důvodů má odpůrce č. 1 za to, že soud prvního stupně nesprávně skutkově i právně posoudil, zda navrhovatelka dostatečně osvědčila, že se vůči ní odpůrce č. 1 dopouští domácího násilí či jiného jednání, které ji ohrožuje vážným způsobem na životě a zdraví a s ohledem na to odpůrce č. 1 tímto navrhuje, aby odvolací soud napadené usnesení Okresního soudu v Břeclavi ze dne 5.2.2019, č.j. 8 NC ²⁰¹⁹⁻¹⁷ /2019-17 **změnil tak, že návrh navrhovatelky o nařízení předběžného opatření podle § 405 zákona č. 292/2013 Sb. se zamítá.**

Platný podpis
Digitálně podepsal

Adam Vojtěch
zastoupen